

gældende ved *Anke eller Kære*, og en deraf fulgt Afvisning af Sagen volder Vanskelighed, naar Fristen er udløbet, foreslaas der et nyt Stykke til Retsplejelovens § 593, saalydende:

»Saafremt en Klage, der burde være fremsat ved Anke, rettidig er gjort gældende ved Kære, henviser Landsretten ved Kendelse, der ikke kan paakæres, Klageren til at iværksætte Anke. Tilsvarende Regel gælder, naar en Klage rettidigt er iværksat ved Anke, men burde være gjort gældende ved Kære. Klageren skal da, uanset at Ankefristen (henholdsvis Kærefristen) imidlertid maatte være udløbet, paa ny kunne indbringe Klagen for Landsretten, naar han inden 14 Dage efter Kendelsens Afsigelse indgiver Ankestævning (Kæreskrift) paa Landsrettens (Fogedrettens) Kontor.«

29. For at lette *Forkyndelsen af Udpantningskendelser* for Underholdsbidrag ved Sognefogeden (Politiet) foreslaas det at fratage Lovens almindelige Krav om, at den, for hvem noget forkyndes, skal have en Genpart deraf.

30. Ved Forslag til Retsplejelovens §§ 609 og 628 tilsigtes for *Ind- og Udsættelsesforretninger* samt *Arrestforretninger* at aabne Adgang til at lade Forretningen paabegynde paa *Fogedens Kontor* paa lignende Maade, som det for Eksekutionsforretninger er hjemlet i Retsplejelovens § 516, 2. Stykke.

31. Det fastslaas ved en Ændring i Retsplejelovens § 645, at Kærefristen i Tilfælde af Fogedens Nægtelse af at foretage Arrest eller nedlægge Forbud (jfr. § 652) er 4 Uger, ligesom det ved en Ændring til Retsplejelovens § 678 fastslaas, hvilket har været tvivlsomt, at Fristen for Anke fra Sø- og Handelsrettens Skifteretsafdeling er 8 Uger.

32. Vedrørende *Fordelingen af Straffesager mellem Underret og Landsret* foreslaas en Del Ændringer igennem ændret Affattelse af Retsplejelovens §§ 687—689.

I den foreslaaede Skikkelse afviger disse Bestemmelser fra Retsplejelovens nugældende, ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61 fastsatte Regler for det første i den *formelle* Henseende, at § 679 nærmere definerer, hvilke Sager der er Landsretssager, og § 687 henlægger de øvrige Sager til Underret, medens den nugældende § 687 definerer Underretssagerne og § 688 henlægger de øvrige Sager til Landsretterne, samt at den nuværende § 687, b, 1—2, er slaaet sammen til eet Punkt. Ved disse Forandringer formenes Affattelsen af disse indviklede Bestemmelser at blive klarere.